

Buda Ferenc

Várom a vonatom

*Visszhangos pályaudvaron
várom várom a vonatom
alul beton körül beton
zúgó morajlás körbefon*

*mozdonyfütty sípszó megafon
zaja leng fönn a falakon
a szikár vastraverzeken
por ül a lámpatesteken*

*vajon mikor lesz vonatom
villódzó feliratokon
botladozik tekintetem
várok valaki int nekem*

*feléje fordulok de nem
csupán a karját lengeti
nem ismer én sem ismerem
nem intek vissza hát neki*

*torlódo áramló tömeg
örvénylenek özönlenek
vidékiek meg pestiek
vár egyik másik elsiet
fiatal vén felnőtt gyerek
ukránok arabok lengyelek
feketék ázsiaiak
balkániak meg baltiak
koldusok szerencsefiak
no meg a szerencsétlenek
kik nem tudják hol legyenek
merre és meddig menjenek*

*padokon cókmók szerteszét
galambszar műanyag szemét
gyúrt zacskók üres tasakok
rozzant lepukkant pasasok
tétlen veszteglő utasok*

*nem tudom nem is tudhatom
hogy létét mint tervezte el
aki csak tétlen vesztegel
ezen a pályaudvaron*

*s a massa gyűrődik tovább
és napról napra ostobább
célokért törtet nem tanul
megy megállíthatatlanul
s így folyik szét az élete
évente ötvenkét hete*

*fönn vastraverzek ideleenn
vagonok talpfák meg sinek*

*nem szólok semmit senkinek
csak fülelem csak figyelem
az érkezést az indulást
a fékezést a koccanást
s ott fönn a táblát hogy vajon
jön-e már az én vonatom*

*a hideg pályaudvaron
hajléktalan meg hontalan
bámul botorkál elhalad
óvatlan összebotlanak
de semmi baj de semmi vész
egyik s másik is félrenéz
majd szótlanul továbbhalad*

*a hontalannak nyoma vész
a csöves kukában matat*

múlik röppen a pillanat

*s a hátamon az ing alatt
végigcsúszik egy jégdarab
lassan szétolvad legalul
míg megfordíthatatlanul
pöccen előre óra perc*

*mit töprengsz folyton?
mit perelsz?!*

*vigasztalódj: a szűk elit
éj s napja vígabbban telik
nem időz pályaudvaron
s elvétve ül csak vonaton
hatalma van meg vagyona
maga dönt mikor mit hova
szerez fogyaszt meg tékozol*

te tudod hova tartozol?

*nincs semmi vész nincs semmi baj
egyhangú ember- s gépszívaj
nem is zsívaj csak halk moraj*

itt semmi nem szoroz s nem oszt

szíveken porhó permafroszt

*huzatos pályaudvaron
várom csak várom vonatom
hány percet késik nem tudom
indul nem indul nem tudom*

*egyedül csupán azt tudom:
bár nem őrzi meg a beton
nyomaim én is otthagynom
egy széles pályaudvaron*

ezen avagy egy másikon